

เฉลย

ฉบับ.๓ วนวาลีตีสุตฺตเถร วตฺต น.๑๗๖-๑๗๗

(อ้างอิงจาก ธรรมปทัฏฐกถา ภาค ๓ แปลโดยพญชณะ พระราชปริยัติโมลี (สุทัศน์))

แปล โดยพญชณะ

๑ ทารโก **วฑฺฒิมนฺวาย** สตฺตวสฺสสิกฺกาเล มาตรํ อาท “อมฺม เถรสุสฺส สฺนฺตฺเทเก ปุพฺพชิสฺสามีติ” ๑

๑ อ.เต็ก **อาศัยแล้ว ซึ่งความเจริญ** กล่าวแล้ว กะมารดา ในกาล (แห่งตน) มีกาลผนเ็จิต ว่า ข้าแต่แม่ (อ.กระผม) จักบวช ในสำนัก ของพระเถระ ดังนี้ ๑

สา “สาธุ ตาต, ปุพฺพเวทํ น มยา ปุตฺตสฺส **อชฺชมาสโย** ภินฺทิตฺตพฺโพติ มนํ อากฺขี, **ปุพฺพช** ปุตฺตกาติ เถรํ นิมนฺตาเปตฺวา ตสฺส อาคตสฺส ภิกฺขุ ทตฺวา “ภนฺเต ตุมฺหากํ **ทาส**” ปุพฺพชิสฺสามีติ **วทติ** อิมํ อาทาย สายํ วิหารํ คมิสฺสามาติ เถรํ อุกฺกเยชฺชตฺวา **สาญญฺหสมฺเย** มหฺนฺเตน สกฺกา- สมฺมาเนน ปุตฺตมาทาย วิหารํ คนฺตฺวา เถรสุสฺส นียฺยาเทสิ ๑

(อ.มารดา) นั้น (กล่าวแล้ว) ว่า ตูก่อนพ่อ อ.ดีละ, ในกาลก่อนเที่ยว อ.เรา ได้กระทำแล้ว ซึ่งใจ ว่า **อ.อัยยาศัย** ของบุตร อันเรา ไม่พึงทำลาย ดังนี้, แน่บุตรน้อย (อ.เจ้า) **จงบวช** ดังนี้ (ยังบุคคล) ให้หมั่นแล้ว ซึ่งพระเถระ ถวายแล้ว ซึ่งภิกษา (แก่พระเถระ) นั้น ผู้มาแล้ว (กล่าวแล้ว) ว่า ข้าแต่ท่าน- ผู้เจริญ **อ.ทาส** ของท่าน **ยอมกล่าว** ว่า (อ.กระผม) จักบวช ดังนี้, (อ.เรา ท.) พาเอาแล้ว (ซึ่งเด็ก) นี้ จักไป สู่วิหาร ในเวลาเย็น ดังนี้ ส่งไปแล้ว ซึ่งพระเถระ พาเอาแล้ว ซึ่งบุตร ไปแล้ว สู่วิหาร ด้วยสักการะ และสัสมานะ อันใหญ่ **ในสมัยเป็นที่ลี้ไปแห่งวัน** มอบถวายแล้ว แก่พระเถระ ๑

เถโร เตน สทุธี กเถลี “ติสฺส ปพฺพชฺชา นาม **ทุฏฺฏา**, **อพฺภูณฺเห**น อตฺเถ **สตี**, **สีตลํ** ลภตี, **สีตเลน** อตฺเถ **สตี**, **อพฺภูณฺหํ** ลภตี, ปพฺพชิตา นาม **กัจฺเจ**น ชีวันฺตี, ตฺวณฺจ **สุเขตี**โตตี ๑

อ.พระเถระ กล่าวแล้ว กับ **(ด้วยเด็ก)** นั้น ว่า ดูก่อนติสสะ ชื่อ **อ.การบวช** เป็นกิริยาอันบุคคลกระทำ-
ได้โดยยาก (ย่อมนั้น), ครั้นเมื่อความต้องการ **(ด้วยวัตถุ)** **อันร้อนยิ่ง** มีอยู่, **(อ.บรรพชิต)** ย่อมได้
(ซึ่งวัตถุ) อันเย็น, ครั้นเมื่อความต้องการ **(ด้วยวัตถุ)** อันเย็น มีอยู่, **(อ.บรรพชิต)** ย่อมได้ **(ซึ่งวัตถุ)**
อันร้อนยิ่ง, ชื่อ อ.บรรพชิต ท. ย่อมเป็นอยู่ **โดยยาก**, ส่วนว่า อ.เธอ **เป็นผู้ถึงทับแล้วซึ่งความสุข**
(ย่อมนั้น) ดังนี้ ๑

“ภนฺเต อหํ ตุมฺเหหิ วุตฺตนิยามเณ สพฺพํ กาคฺตุํ สกฺขิสฺสามีตี ๑ เถโร “สาธฺฐตี วตฺวา ตสฺส
ปฏิญฺญมณสิการวเสน ตจฺปญฺจกมฺมฏฺฐานํ อัจฺฉิตฺวา ตํ ปพฺพาเซสี ๑

(อ.เด็กนั้น กล่าวแล้ว) ว่า ข้าแต่ท่านผู้เจริญ อ.กระผม จักอาจ เพื่ออันกระทำ **(ซึ่งกิจ)** ทั้งปวง โดยทำนอง
(แห่งคำ) อันท่านกล่าวแล้ว ดังนี้ ๑ อ.พระเถระ กล่าวแล้ว ว่า อ.ติสสะ ดังนี้ บอกแล้ว ซึ่งตจฺปญฺจก-
กัมมฏฺฐาน **ด้วยอำนาจแห่งการกระทำไว้ในใจโดยความเป็นของปฏิญฺญ** **(แก่เด็ก)** นั้น **(ยังเด็ก)** นั้น
ให้บวชแล้ว ๑

สกลมณี หิ ทวตฺตีสาการํ กเถตุํ วมฺภูติเยว, สพฺพํ กเถตุํ อสฺสโกนฺเตน **ตจฺปญฺจกํ** กเถตพฺพเมว,
อิทํ หิ กมฺมฏฺฐานํ **สพฺพพฺพุธานํ** **อวิหิตเมว** ฯ

จริงอยู่ อ.อ้น (**อ้นภิกษุ**) บอก ซึ่งอาการสามสิบสอง แม่ทั้งสิ้น ย่อมควรนั้นเที่ยว, **อ.อ้นประชุมแห่งอาการ-**
ห้ามีหนึ่งเป็นที่สุตรอบ (**อ้นพระอุปัชฌาย์**) ผู้ไม่อาจอยู่ เพื่ออ้นบอก (**ซึ่งอาการ**) ทั้งปวง พึงบอกนั้นเที่ยว,
ด้วยว่า **อ.กัมมัญฐาน** นี้ **อ้นพระพุทเจ้าทั้งปวง** ท. **ไม่ทรงละแล้วนั้นเที่ยว** ฯ

เกสาทีสุ เอเกกโกฏฺฐาเส **อรหตฺตปฺปตฺตานํ** ภิกฺขุณฺหมปิ ภิกฺขุณีณฺหมปิ อุปาสกานฺหมปิ อุปาสิกานฺหมปิ
ปริจฺเจโท นตฺถิ ฯ **อพฺยตฺตา** ภิกฺขุ ปน ปพฺพาเชตฺตา อรหตฺตสฺส **อุปนิสฺสยํ** **นาเสนฺติ**; ตสฺมา
เถโร กมฺมฏฺฐานํ อจฺจิกฺขิตฺวา ปพฺพาเชตฺวา ทสฺสุ ลีเสสุ ปติฏฺฐาเปสิ ฯ

อ.การกำหนด ซึ่งภิกษุ ท. บ้าง ซึ่งภิกษุณี ท. บ้าง ซึ่งอุบาสก ท. บ้าง ซึ่งอุบาสิกา ท. บ้าง **ผู้บรรลุแล้ว**
ซึ่งพระอรหันต์ ในเพราะ **(ในอาการ ท.)** มีผมเป็นต้นหนา -ส่วนหนึ่ง ๆ ย่อมไม่มี ฯ ส่วนว่า อ.ภิกษุ ท.
ผู้ไม่ฉลาด เมื่อ (**ยังกุลบุตร**) ให้บวช **ยังธรรมอันเป็นอุปนิสัย** แห่งพระอรหันต์ **ย่อมให้ฉิบหาย,**
เพราะเหตุนั้น อ.พระเถระ บอกแล้ว ซึ่งกัมมัญฐานเที่ยว (**ยังเด็ก**) ให้บวชแล้ว ให้ตั้งอยู่เฉพาแล้ว
ในศีล ท. ลิป ฯ

แปล โดยอรธ

๒ มาตาปิตโร ปุตตสฺส **ปพฺพชิตฺตสฺส** สกฺกาโร กโรนฺตา สตฺตาหํ วิหारेเวว พุทฺธปฺมุขสฺส ภิกฺขุสงฺฆสฺส **อบฺไปทกมรฺุปายาสเมว** อหํสุ ฯ ภิกฺขุปี "นิพฺพชฺ ออบฺไปทกมรฺุปายาสํ ปริภุชฺชิตฺตํ น สกโกมาติ อชฺชฌายีสุ ฯ ตสฺสปี มาตาปิตโร สตฺตเม ทิวเส สายํ เคหํ อคฺมํสุ ฯ สามเณโร อฏฺฐเม ทิวเส ภิกฺขุหิ สหฺวี ปิณฺฑาทาย **ปาวีลี** ฯ

๒ มารดาบิดา ทำสักการะแก่บุตร**ผู้บวชแล้ว** ได้ถวาย**ข้าวมธุปายาสมีน้ำน้อยเท่านั้น** แก่ภิกษุสงฆ์ มีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน ในวิหารนั่นเองสิ้น ๗ วัน ฯ ฝ่ายภิกษุทั้งหลาย โพนทนาว่า "เราทั้งหลายไม่สามารถจะฉันข้าวมธุปายาสมีน้ำน้อยเป็นนิตย์ได้" ฯ มารดาบิดา แม่ของสามเณรนั้น ได้ไปสู่เรือนในเวลาเย็นในวันที่ ๗ ฯ ในวันที่ ๘ สามเณร**เข้าไป**บิณฑบาตกับภิกษุทั้งหลาย ฯ